

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 59.508/3
van 14 juli 2016

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het Vergunningsbesluit van 22 november 2013, het Subsidiebesluit van 22 november 2013, het Kwaliteitsbesluit Buitenschoolse Opvang van 16 mei 2014, het Subsidiebesluit Buitenschoolse Opvang van 16 mei 2014 en het Procedurebesluit Buitenschoolse Opvang van 19 december 2014’

Op 31 mei 2016 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot 14 juli 2016, een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het Vergunningsbesluit van 22 november 2013, het Subsidiebesluit van 22 november 2013, het Kwaliteitsbesluit Buitenschoolse Opvang van 16 mei 2014, het Subsidiebesluit Buitenschoolse Opvang van 16 mei 2014 en het Procedurebesluit Buitenschoolse Opvang van 19 december 2014’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 5 juli 2016. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS en Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Rein THIELEMANS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 14 juli 2016.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerpbesluit strekt tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 22 november 2013 ‘houdende de vergunningsvoorwaarden en het kwaliteitsbeleid voor gezinsopvang en groepsopvang van baby’s en peuters’ (hierna: Vergunningsbesluit), het besluit van de Vlaamse Regering van 22 november 2013 ‘houdende de subsidies en de eraan gekoppelde voorwaarden voor de realisatie van specifieke dienstverlening door gezinsopvang en groepsopvang van baby’s en peuters’ (hierna: Subsidiebesluit), het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 ‘houdende de voorwaarden voor erkenning en attest van toezicht en het kwaliteitsbeleid voor buitenschoolse gezinsopvang en groepsopvang’ (hierna: Kwaliteitsbesluit Buitenschoolse Opvang), het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 ‘houdende de subsidievoorwaarden voor buitenschoolse gezinsopvang en groepsopvang’ (hierna: Subsidiebesluit Buitenschoolse Opvang) en het besluit van de Vlaamse Regering van 19 december 2014 ‘houdende de procedures voor de aanvraag en de toekenning van een erkenning, een attest van toezicht en de subsidies voor buitenschoolse opvang’ (hierna: Procedurebesluit Buitenschoolse Opvang).

3.1. Artikel 1 van het ontworpen besluit, dat strekt tot wijziging van artikel 70 van het Vergunningsbesluit, heeft betrekking op een overgangsbepaling in verband met de kinderopvanglocaties wier erkenning, toestemming of attest van toezicht op grond van artikel 68 van het Vergunningsbesluit werd omgezet in een vergunning op grond van het decreet van 20 april 2012 ‘houdende de organisatie van kinderopvang van baby’s en peuters’ en in verband met de kinderopvanglocaties die waren gemeld bij het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin (hierna: Kind en Gezin) en onder het toepassingsgebied van artikel 69 van het Vergunningsbesluit vallen.

Volgens de gemachtigde vindt het genoemde artikel 1 rechtsgrond in artikel 6, § 1, 5°, en § 5, van het decreet van 20 april 2012, gelezen in samenhang met artikel 36, derde lid, van hetzelfde decreet. Aangezien het gaat om de in artikel 36 van dat decreet bedoelde omzetting, volstaan in principe de delegatiebepalingen van artikel 36, derde en vierde lid, ervan als rechtsgrond.

3.2. Artikel 2 van het ontworpen besluit vindt rechtsgrond in de artikelen 7, tweede lid, en 12, § 1, tweede lid, laatste zinsdeel, van het decreet van 20 april 2012.¹

3.3. De artikelen 3 tot 25 van het ontworpen besluit vinden rechtsgrond in artikel 12 van het decreet van 30 april 2004 ‘tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met

¹ Zie evenwel opmerking 6.

rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin'. Luidens dat artikel kan de Vlaamse Regering in het raam van de taak van Kind en Gezin, vermeld in de artikelen 5 tot 8 van dat decreet, nadere regels bepalen met betrekking tot de normen en de voorwaarden om initiatieven toe te staan of te subsidiëren, met dien verstande dat de toelatings- of erkenningsbeslissing bij Kind en Gezin berust. In dit geval betreft het een taak bepaald in artikel 6 van het decreet van 30 april 2004.

In zoverre de genoemde artikelen van het ontworpen besluit van toepassing zijn op organisatoren die over een attest van toezicht beschikken of erin voorwaarden worden geregeld om een dergelijk attest te verkrijgen, moet worden herinnerd aan advies 45.812/3 van 3 februari 2009 over een ontwerp dat heeft geleid tot het (thans opgeheven) besluit van de Vlaamse Regering van 13 februari 2009 'houdende de regeling van het attest van toezicht voor zelfstandige opvangvoorzieningen'. In dat advies² kwam de Raad van State tot de conclusie dat noch artikel 12 van het decreet van 30 april 2004, noch enige andere bepaling van hetzelfde decreet, noch de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering, rechtsgrond kunnen bieden voor een regeling inzake het verkrijgen van een attest van toezicht.³ Daaruit volgt dat in die mate geen rechtsgrond bestaat voor de genoemde artikelen van het ontworpen besluit (en voor de bepalingen die ermee samenhangen).

3.4. De artikelen 16, 17 en 28 van het ontworpen besluit betreffen bepalingen die impliceren dat er persoonsgegevens worden verwerkt die onder het recht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer vallen. Voor dergelijke bepalingen dient er gelet op het legaliteitsbeginsel vervat in artikel 22 van de Grondwet in principe een voldoende uitgewerkte grondslag voorhanden te zijn.

Weliswaar betreft artikel 10, vijfde lid, van het decreet van 30 april 2004 het registreren en het verwerken van persoonsgegevens door Kind en Gezin en er is met betrekking tot datzelfde agentschap ook een rechtsgrond in artikel 10, zesde lid, van hetzelfde decreet voor het vaststellen van "nadere regels met betrekking tot de gegevensregistratie en -verwerking", maar deze bepalingen handelen enkel over de verwerking van persoonsgegevens door Kind en Gezin, niet over de verwerking van persoonsgegevens door de organisatoren van kinderopvang.

Gevraagd of er een andere decretale bepaling bestaat die rechtsgrond zou kunnen bieden voor bepalingen inzake de verwerking van persoonsgegevens door de genoemde organisatoren, verklaarde de gemachtigde:

² Zie opmerking 3 ervan.

³ Zie ook adv.RvS 46.281/3 van 15 april 2009 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 30 april 2009 'tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 maart 2007 betreffende de oprichting van een technische commissie voor de brandveiligheid in de kinderdagverblijven, de initiatieven voor buitenschoolse opvang en de mini-crèches, en de uitbreiding ervan naar de samenwerkende onthaalouders' (opmerking 3.1, derde alinea), adv.RvS 48.029/3 van 27 april 2010 over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering 'tot wijziging van de regelgeving betreffende kinderopvang, wat betreft de bestrijding van discriminatie in de kinderopvang' (opmerking 3.1, derde alinea), adv.RvS 50.026/1/V van 6 september 2011 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 21 oktober 2011 'tot wijziging van diverse besluiten van de Vlaamse Regering met betrekking tot kinderopvang' (opmerking 3.3), adv.RvS 51.088/3 van 27 maart 2012 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 27 april 2012 'houdende de voorwaarden voor een attest van toezicht van Kind en Gezin voor vakantieopvang van kleuters en lagere schoolkinderen' (opmerking 3), adv.RvS 56.032/3 van 8 mei 2014 over een ontwerp dat heeft geleid het Subsidiebesluit Buitenschoolse Opvang (opmerking 3.1.2) en adv.RvS 56.383/3 van 17 juni 2014 over een ontwerp dat heeft geleid tot het Procedurebesluit Buitenschoolse Opvang (opmerking 4.2).

“Art. 6, §1, 3°, a) van het decreet van 20 april 2012 houdende de organisatie van kinderopvang van baby’s en peuters legt aan de organisator de verplichting op om in te staan voor de voorwaarden omtrent het respecteren van de fysieke en de psychische integriteit van elk kind. Het uittreksel uit het strafregister en het attest van medische geschiktheid zijn beide voorwaarden die de fysieke en psychische integriteit van het kind moeten garanderen. Deze attesten wijzen op een al dan niet geschiktheid voor de tewerkstelling in de omgang met baby’s en peuters. Art. 5, c) van de Wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens laat toe om persoonsgegevens te verwerken wanneer deze noodzakelijk [zijn] om een verplichting door of krachtens een decreet na te komen. De bepalingen omtrent het opvragen en verwerken van deze attesten in onderhavig BVR is louter een explicitering van een verwerking van persoonsgegevens noodzakelijk om de psychische en fysieke integriteit van baby’s en peuters te garanderen. Zonder deze noodzakelijke opvraging en verwerking van deze attesten lijkt deze door het decreet gestelde doelstelling niet haalbaar of in alle geval minder zeker.”

en

“Mag ik u (...) ook verwijzen naar art. 6 §4 van het decreet van 20 april 2012 houdende de organisatie van kinderopvang van baby’s en peuters dat een expliciete rechtsgrond bevat voor de organisator kinderopvang om de aangehaalde persoonsgegevens te verwerken.”

De door de gemachtigde genoemde bepalingen zijn bepalingen uit het decreet van 20 april 2012, dat van toepassing is op de opvang van baby’s en peuters tot ze naar de kleuterschool gaan (zie artikel 2, 2°, van het decreet van 20 april 2012). Deze bepalingen zijn derhalve niet dienstig als rechtsgrond voor bepalingen die van toepassing zijn op de buitenschoolse opvang.⁴

Zonder decretale basis kan de verwerking, door de organisatoren van buitenschoolse opvang, van de persoonsgegevens die onder het recht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer vallen, niet worden geregeld. De desbetreffende bepalingen dienen in afwachting van het creëren van dergelijke rechtsgrond te worden weggelaten.

3.5. Het ontworpen artikel 33, § 1, eerste lid, 3°, van het Kwaliteitsbesluit Buitenschoolse Opvang (artikel 16 van het ontwerp) regelt wat betreft de verantwoordelijke de voorwaarde om te beschikken over een attest van actieve kennis van het Nederlands. De vereiste taalkennis van personeel van een op grond van het decreet van 30 april 2004 erkende of gesubsidieerde voorziening is evenwel reeds geregeld in artikel 24 van dat decreet en in dat artikel wordt ook bepaald waaruit die taalkennis moet blijken.

De gemachtigde verschaft hieromtrent de volgende toelichting:

“De kennis van het Nederlands is een vereiste die zowel geldt in het kader van een erkenning als in het kader van een attest van toezicht, op basis van art. 12 van het decreet van 30 april 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin. De rechtsgrond van art. 24 van dat decreet geldt enkel voor een erkenning, en wordt op die manier tegelijk uitgevoerd.”

⁴ Zie de definitie in artikel 1, 1°, van het Kwaliteitsbesluit Buitenschoolse Opvang.

In het ontworpen artikel 33, § 1, eerste lid, 3°, van het Kwaliteitsbesluit Buitenschoolse Opvang dient derhalve te worden geschreven “een attest van kennis van het Nederlands als bedoeld bij artikel 24 van het decreet van 30 april 2004”. In zoverre die bepaling van toepassing zou zijn op organisatoren die een attest van toezicht wensen te verkrijgen, is er zoals reeds is opgemerkt in het geheel geen rechtsgrond, en derhalve ook niet voor het bijkomend opleggen van een vereiste van taalkennis.

3.6. Gevraagd waarom in het ontworpen artikel 38, § 1, eerste lid, van het Kwaliteitsbesluit Buitenschoolse Opvang (artikel 17, 1°, van het ontwerp) geen gewag wordt gemaakt van een attest waaruit de kennis van het Nederlands blijkt, verklaarde de gemachtigde dat artikel 24 van het decreet van 30 april 2004 niet volledig wordt uitgevoerd. Bij een besluit van de Vlaamse Regering kan evenwel geen vrijstelling worden verleend van een verplichting die is opgelegd bij decreet. In het ontworpen artikel 38, § 1, eerste lid, van het Kwaliteitsbesluit Buitenschoolse Kinderopvang dient een gelijkaardige bepaling te worden opgenomen als in het ontworpen artikel 33, § 1, eerste lid, 3°, van dat besluit is vervat.

3.7. De artikelen 26 en 27 tot 34 van het ontworpen besluit vinden rechtsgrond in artikel 12 van het decreet van 30 april 2004,⁵ met dien verstande dat ook hier geen rechtsgrond voorhanden is in zoverre de eerstgenoemde artikelen van toepassing zijn op organisatoren met een attest van toezicht of voor het verlenen van subsidies waarbij als voorwaarde wordt gesteld dat een attest van toezicht voorhanden is.

3.8. In zoverre de ontworpen bepalingen strekken tot het opleggen van taken aan Kind en Gezin, is er mede rechtsgrond in artikel 8, § 2, van het decreet van 30 april 2004, gelezen in samenhang met artikel 6 van hetzelfde decreet.

VORMVEREISTEN

4. Gevraagd of over het ontwerp het advies werd gevraagd van de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid, bedoeld in artikel 4, § 2, 2°, van het decreet van 7 december 2007 ‘houdende de oprichting van de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid en van een Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en (Kandidaat-)pleegzorgers’), verklaarde de gemachtigde:

“Er werd geen advies gevraagd van de Strategische Adviesraad omdat het ontwerp van besluit geen nieuw beleid inhoudt en enkel de regelgeving voor buitenschoolse opvang wil afstemmen op de recent aangepaste regelgeving voor kinderopvang van baby’s en peuters (BVR van 9 oktober 2015 tot wijziging van het Vergunningsbesluit van 22 november 2013, het Subsidiebesluit van 22 november 2013 en het Procedurebesluit van 9 mei 2014). Ook die recent aangepaste regelgeving voor baby’s en peuters hield geen nieuw beleid in.”

⁵ Zie evenwel opmerking 6 wat betreft artikel 26 van het ontwerp

In advies 57.704/3⁶ werd, nadat de gemachtigde had aangevoerd dat het slechts ging om een versoepeling van de bestaande subsidievoorwaarden, evenwel het volgende opgemerkt:

“Het antwoord van de gemachtigde volstaat evenwel niet om te besluiten dat het ontwerp niet van strategisch belang kan zijn. Ook een versoepeling van subsidievoorwaarden kan belangrijke nieuwe beleidskeuzes inhouden. Er dient dan ook opnieuw te worden onderzocht of het ontworpen besluit al dan niet van strategisch belang is in het licht van de genoemde adviesverplichting.”

Over het ontwerp dat heeft geleid tot het genoemde besluit, werd uiteindelijk geen advies van de betrokken strategische adviesraad ingewonnen. Het is slechts zo daartoe deugdelijke argumenten zouden kunnen worden aangevoerd, dat het argument kan worden aanvaard dat met het ontworpen besluit een afstemming wordt beoogd op de regelgeving voor kinderopvang van peuters en baby's.

ALGEMENE OPMERKINGEN

5.1. Zoals in de adviezen 53.683/3⁷, 55.834/3⁸ en 57.704/3 is opgemerkt, vinden de artikelen 9 en volgende van richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 ‘betreffende diensten op de interne markt’ (hierna: dienstenrichtlijn) toepassing op de vergunde kinderopvang bedoeld in het decreet van 20 april 2012. Artikel 1 van het ontwerp dient te worden getoetst aan artikel 10 van de dienstenrichtlijn.

5.2. De gemachtigde verschaft de volgende toelichting betreffende de toepasselijkheid van de dienstenrichtlijn op de buitenschoolse opvang bedoeld in het Kwaliteitsbesluit Buitenschoolse Opvang:

“Buitenschoolse opvang lijkt net als voorschoolse opvang een dienst te zijn die onder de Europese dienstenrichtlijn valt. De toets aan de dienstenrichtlijn werd gemaakt in die zin dat het in onderhavig BVR gaat om analoge bepalingen als bij de uitvoeringsbesluiten inzake baby's en peuters, waar de voorwaarden steeds getoetst werden aan de Europese dienstenrichtlijn.”

De erkenning (of het attest van toezicht)⁹ is echter geen vergunningsstelsel in de zin van de dienstenrichtlijn aangezien het aanvragen van de erkenning (of van een attest van toezicht) op grond van het Kwaliteitsbesluit Buitenschoolse Opvang een mogelijkheid is, maar

⁶ Adv.RvS 57.704/3 van 14 juli 2015 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 9 oktober 2015 ‘tot wijziging van het Vergunningsbesluit van 22 november 2013, het Subsidiebesluit van 22 november 2013 en het Procedurebesluit van 9 mei 2014’.

⁷ Adv.RvS 53.683/3 van 4 oktober 2013 over een ontwerp dat heeft geleid tot het Vergunningsbesluit

⁸ Adv.RvS 55.834/3 van 28 maart 2014 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 4 april 2014 ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 22 november 2013 houdende de vergunningsvoorwaarden en het kwaliteitsbeleid voor gezinsopvang en groepsoopvang van baby's en peuters en het besluit van de Vlaamse Regering van 22 november 2013 houdende de subsidies en de eraan gekoppelde voorwaarden voor de realisatie van specifieke dienstverlening door gezinsopvang en groepsoopvang van baby's en peuters’.

⁹ Zie hieromtrent evenwel opmerking 3.3 wat betreft de rechtsgrond.

geen verplichting (zie artikel 3 van het genoemde besluit). Het gaat om een kwaliteitslabel dat vrijwillig door de organisator wordt aangevraagd bij Kind en Gezin.

De artikelen 3 tot 25 van het ontwerp dienen bijgevolg niet te worden getoetst aan de artikelen 9 tot 13 van de dienstenrichtlijn, maar wel aan de artikelen 14 en 15 ervan. Hoofdstuk IV van de dienstenrichtlijn betreffende de vrije dienstverrichting is niet van toepassing voor zover het aanbieden van buitenschoolse opvang veronderstelt dat er een permanente vestiging is op het grondgebied van de Vlaamse Gemeenschap.

5.3. De stellers van het ontwerp dienen de toetsing ervan aan de dienstenrichtlijn te verrichten gelet op wat hiervoor is opgemerkt en het ontwerp eventueel in het licht van die toetsing aan te passen.

6. Het ontworpen artikel 8, tweede en derde lid, van het Subsidiebesluit (artikel 2 van het ontwerp) en het ontworpen artikel 9, tweede en derde lid, van het Subsidiebesluit Buitenschoolse Opvang (artikel 26 van het ontwerp) bepalen hetzelfde als artikel 89, eerste lid, 28° en 58°, van het decreet van 18 december 2015 ‘houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2016’.

Het overnemen in een lagere regeling van bepalingen van een hogere regeling dient te worden vermeden. Niet alleen is een dergelijke werkwijze op het normatieve vlak overbodig aangezien ze geen nieuwe norm tot stand brengt, maar bovendien kan ze tot verwarring leiden over de precieze aard van het in de lagere regeling opgenomen voorschrift en kan ze inzonderheid aanleiding ertoe zijn dat later uit het oog verloren wordt dat alleen de hogere regelgever het betrokken voorschrift kan wijzigen.

Het overnemen van decretale bepalingen in een besluit van de Vlaamse Regering kan dan ook alleen maar worden gedoogd in zoverre zulks noodzakelijk is voor de leesbaarheid van het besluit, in welk geval een uitdrukkelijke verwijzing naar de betrokken decreetsbepaling het geëigende middel zal zijn om de aard van de betrokken bepaling herkenbaar te houden (“Overeenkomstig artikel ... van het decreet van ...”).

De genoemde bepalingen dienen gelet op wat voorafgaat te worden aangepast.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Aanhef

7. Het eerste en het tweede lid van de aanhef dienen in overeenstemming te worden gebracht met hetgeen is opgemerkt betreffende de rechtsgrond voor het ontworpen besluit.

Artikel 27

8. In het ontworpen artikel 5 van het Procedurebesluit Buitenschoolse Opvang (artikel 27 van het ontwerp) wordt geschreven “het gegeven dat de organisator niet aan de

voorwaarden voldoet”, en in het ontworpen artikel 53 van datzelfde besluit (artikel 32 van het ontwerp) “het gegeven dat de organisator niet aan de voorwaarden voldoet of zal kunnen voldoen”.

Gevraagd of het al dan niet toevoegen van de zinsnede “of zal kunnen voldoen” doelbewust gebeurde, verklaarde de gemachtigde:

“In beide gevallen komt het op hetzelfde neer, namelijk dat Kind en Gezin rekening kan houden met elementen die een gegronde indicatie vormen van het gegeven of de organisator niet aan de voorwaarden voldoet. Of dat nu direct of in de nabije toekomst is maakt op zich niet uit, beide bepalingen kunnen op dezelfde manier worden geformuleerd.”

De genoemde zinsnede kan dan ook aan het ontworpen artikel 5 worden toegevoegd.

Artikel 35

9. Luidens artikel 35 van het ontwerp heeft het te nemen besluit uitwerking met ingang van 1 januari 2016.

De gemachtigde verklaarde dat er geen bezwaar is dat het besluit in werking zou treden de tiende dag na de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad, met uitzondering van artikel 1, gezien de overgangperiode met ingang van 1 april 2016 verlengd moet kunnen worden en derhalve uitwerking dient te hebben met ingang van deze datum, en artikel 21, gezien de betrokkenen minder gegevens moeten doorgeven vanaf 1 januari 2016. Aangezien de bepalingen waarvan de invoering bij die artikelen wordt beoogd, een begunstigend karakter hebben, is daartegen geen bezwaar.

De gemachtigde is het er tevens mee eens dat de artikelen 2 en 26 van het ontwerp reeds een rechtstreeks gevolg zijn van artikel 89 van het decreet van 18 december 2015 (zie artikel 89, eerste lid, 28° en 58°, van dat decreet), en derhalve geen andere temporele werking dan dat artikel kunnen hebben. Luidens artikel 135, 7°, van hetzelfde decreet heeft artikel 89 ervan uitwerking met ingang van 27 april 2015, zodat ook de artikelen 2 en 26 van het ontwerp, zo ze, mits een “overeenkomstig”-verwijzing behouden blijven, uitwerking dienen te hebben met ingang van deze datum.

Voor de andere artikelen dient niets te worden bepaald, hetgeen tot gevolg heeft dat zij in werking treden de tiende dag na de bekendmaking van het te nemen besluit in het Belgisch Staatsblad, overeenkomstig artikel 84, 2°, eerste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 'tot hervorming der instellingen'.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS

Jo BAERT